

SCENARIUSZ LEKCJI MUZYKI Z RYTMIKĄ

Temat lekcji: Wiosenne muzykowanie – ilustrowanie brzmieniem instrumentów perkusyjnych lub naturalnych efektów akustycznych treści wiersza.

Prowadzący: mgr Jolanta Bryk - Kowalska

Cele lekcji:

- Poznanie gatunku muzyki – muzyki ilustracyjnej i dźwiękonaśladowczej.
- Kształcenie umiejętności odtwarzania odgłosów przyrody na instrumentach perkusyjnych.
- Utrwalenie słów i melodii piosenki pt. „Wiosna”.
- Uwrażliwienie na zmiany zachodzące w przyrodzie.
- Ćwiczenie aparatu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego.
- Ćwiczenie słuchu fonematycznego.
- Wdrażanie do zgodnego współpracowania (muzykowania).
- Rozładowanie napięć emocjonalnych.

Forma organizacyjna lekcji: zbiorowa.

Formy działalności muzycznej: śpiew, gra na instrumentach, ruch z muzyką, tworzenie muzyki.

Metody nauczania: słowne, oglądowe, czynne.

Środki dydaktyczne: instrument klawiszowy, zagadki, ilustracje zwierząt i kwiatów, instrumenty perkusyjne, płyty CD, odtwarzacz CD, tekst do treningu autogennego „Pszczoła Słoduszka”.

Przebieg lekcji:

I. CZYNNOŚCI ORGANIZACYJNO – PORZĄDKOWE

1. Przywitanie nauczyciela z uczniami (grupowe i indywidualne).

II. NAWIĄZANIE DO TEMATU LEKCJI

2. Ćwiczenia oddechowe – wężanie wiosennych kwiatów.

3. Wprowadzenie do tematu:

- zagadki z hasłem „wiosna”,
- wybranie wiosennych ilustracji i dobranie etykiety z nazwą,
- ułożenie wyrazu „wiosna” z liter alfabetu ruchomego.

III. REALIZACJA TEMATU

4. Wspólny śpiew piosenek „Już zakwitły przebiśniegi”, „Wiosna” do akompaniamentu nauczyciela.

5. Zabawa ruchowa z wykorzystaniem metody Detleva Cramera.

- Zimą łąka pokryta jest śniegiem. Lecz z przyjściem wiosny słońce grzeje mocniej. Śnieg się topi, zaczyna rosnać trawa. Jej źdźbła wyciągają się ku słońcu i kołyszą się lekko na wietrze.

Uczniowie siedzą na podłodze zwróceniem tyłem do siebie, trzymając się za ręce. Wolno podnoszą je w górę, naśladując kołysanie trawy (na boki, w przód i w tył), dopasowując ruch do akompaniamentu.

- Wkrótce na łące pojawiają się jej mieszkańcy – ptaki, ssaki, owady – robi się tłoczno, lecz nikt nikomu nie przeszkadza, wszyscy żyją zgodnie – zabawa w wyznaczonej, ograniczonej przestrzeni. Uczestnicy poruszają się zgodnie z podawanym na bębnieku tempem, starając się wzajemnie nie dotknąć.

- Na wiosennej łące wszyscy są dla siebie mili, spotykając się uśmiechają się do siebie, witają ukłonem lub uściskiem dłoni – ruch w ograniczonej przestrzeni zgodny z akompaniamentem rytmicznym, wymiana grzeczności – każdy z każdym.

- Każdy z mieszkańców łąki porusza się na swój sposób:

BOĆKI kroczą, unosząc wysoko nogi (marsz z unoszeniem kolan), co chwila zastygają w bezruchu, wypatrując ukrytych w trawie żab (reagowanie na przerwę w muzyce zatrzymaniem ruchu – stanie na jednej nodze).

ŻABKI skaczą (dowolne podskoki).

MOTYLKI fruwią poruszając barwnymi skrzydłami (swobodne naśladowanie), przysiadły na kwiatku (przysiad na przerwę w muzyce).

BIEDRONKI – prowadzący pokazuje kolejno kilka ilustracji biedronek z różną liczbą kropek na skrzydełkach – uczestnicy zabawy wspólnie liczą kropki, wykonują tyle podskoków przysiadów, tupnięć, klaśnieć, ile kropek ma pokazywana biedronka.

- Wśród traw rozkwitają kolorowe kwiaty, np. niebieskie niezapominajki, żółte mlecze, czerwone maki. Prowadzący wywołuje kolejne dzieci na środek, pokazując odpowiednie ilustracje (swobodny taniec do piosenki pt. „Wiosenny bal”).

6. Malowanie muzyką – **muzyka ilustracyjna** – podanie informacji.

- wysłuchanie fragmentu utworu „Cztery pory roku” cz.I „Wiosna” A. Vivaldiego:

cz.1 – Allegro: Nadejście wiosny – Śpiew ptaków – Płynące źródła – Burza.

cz.2 – Largo: Śpiący pasterz – Szmer liści i roślin – Szczekanie psa.

cz.3 – Allegro: Wiejski taniec.

7. Ilustrowanie brzmieniem instrumentów perkusyjnych treści wiersza, stosując jak najwięcej efektów dźwiękonaśladowczych – dobieranie odgłosów do kolejnych

wersów. Dzieci posługują się własnym głosem, wydobywają dźwięki i szmery z różnych instrumentów muzycznych i przedmiotów.

WIOSENNY WIETRZYK

Mały wietrzyk wiosenny	- potrząsanie pęczkiem
Ledwie w drzewach szumi,	pasków papieru
Ledwie w krzakach zamruczy,	- mruczenie
Jeszcze gwizdać nie umie, jeszcze się uczy.	- nieudolna próba gwizdania
Znalazł szczerbę w płocie – zaświstał.	- dźwięk gwizdka
Znalazł listki – zapał na listkach.	- gra na liściu trawy
Czasami w suchych gałęziach zatrzeszczy,	- poruszanie suchymi gałązkami
Czasami zanuci, zagra mu deszczyk,	- gra na trójkącie
Albo szemrze w zeszłorocznej trawie.	- odgłos gniecionej gazety
Albo szepcze tak, że milczy prawie.	- wydobywane dźwięki
Ludzie mówią wtedy – Nie ma wietrzyka.	ortofoniczne szszsz... szszsz..
A on jest.	
Tylko słucha słowika!	- trójkąt

8. Trening autogeny „PSZCZOŁA SŁODUSZKA” – adaptacja treningu W. Schulza.

IV. REKAPITULACJA

9. Zabawa terapeutyczna „Poszukiwanie wiosny”- wiosenna historyjka.

Nauczyciel prezentuje różne odgłosy wiosny na instrumentach, np.

- płynący strumyk – przesuwanie pałeczką po metalofonie,
- kukułka – tercja mała w dół g-e na dowolnym instrumencie,
- śpiew skowronka – tremolo na trójkącie,
- rechot żab – gra na tarce,
- klekot bociana – gra na kołatce,
- szum wiatru – gra na grzechotce lub szeleszczenie papierem bądź folią.

Uczniowie nazywają słyszane efekty i naśladowują je głosem.

Następnie otrzymują instrumenty i wspólnie układają opowiadanie o wiosnie, ilustrując je grą.

Instrumenty włączane kolejno do opowiadania mogą delikatnie brzmieć do końca.

10. Kolorowanie ilustracji o wiosennej łące.

11. Podsumowanie lekcji i ocena.

12. Piosenka na pożegnanie.